

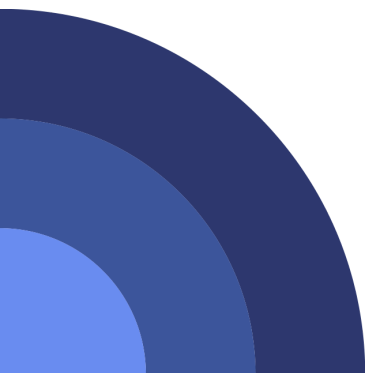
Våre utsendingar

2025-2026

Region nordvest

Foto: Marius Bergersen

Kjære misjonsvenn

Våre utsendingar. Så dristige er vi, at vi kallar desse menneska du finn i brosjyra her for våre. Vi er vi som er engasjerte i misjonssambandet her i Region nordvest.

Utsendingane er menneske som har sagt ja til å vere ein del av Jesu legeme i ein ny kultur på eit anna kontinent borte frå dei som har vore deira nærmaste.

Til dagleg så nyttar eg helst bønkalenderen som ofte ligg nært denne brosjyra der du har fått tak i den. Men i denne brosjyra så kan du bli kjend med dei som er våre utsendingar. Bli kjent med namna, familiane og stadane dei er. Kan hende minnar Gud deg då om å be særleg for ein eller ei av utsendingane eller for eit barn som har blitt med ut? Eg veit at den omsorgen, omtanken og forbøna er noko våre utsendingar både er takksame for og merkar i kvardagen.

Dette er våre utsendingar no. Vi vil fortsette å sende, vil du også vere med å be om at Gud må drive ut arbeidarar til sin haust, i og frå vår region også.

Steffen Stensland

Regionleiar

JAPAN

Kristne 1,5%
Ikkje-religiøse 5%
Buddhisme 70%
Andre 23,5%

Japan er ein øy-nasjon i Stillehavet, der det bur 127 millionar menneske på eit areal som er litt mindre enn Noreg. Landet er kjent for ei homogen befolkning, urban busetnad, teknologi og stor industri.

Over 70 % av japanarane hevdar å vere ikkje-religiøse, samstundes som dei fylgjer og blandar saman tradisjonar frå fleire retningar som buddhisme og shintoisme. Tabellen overfor gir difor ei svært forenkla tolking, som også kan uttrykkast på andre måtar. Uansett korleis ein tolkar så er talet kristne i Japan svært lavt. Det er faktisk så lavt, at Japan kan reknast som verdas største unådde folkegruppe.

Misjonsarbeidet er krevjande og uthaldenheit og tolmod pregar arbeidet og misjonærane si teneste.

Familien Bergersen

Vi trives godt som familie i Japan og bor nå nærme Shioya kita kirke i Kobe. Aron Isaiah (6) og Adina Sofia (4) går i barnehage, og i mars 2024 fikk vi en liten jente som heter Aleah Celine (1). Livet som foreldre til tre er travelt, men vi trives fortsatt godt med fullt hus eller ute på farten om det måtte være for jobb eller andre aktiviteter.

Vi arbeider som ungdomsarbeidere sammen i et team bestående av oss, to finner og en japaner i samarbeidskirken vår her i Japan. Vi har besøkt flere av kirkene for å undersøke tilstanden til barn- og ungdomsarbeidet i kirkesamfunnet, for å videre støtte og hjelpe kirkene til å nå flere unge. I tillegg til å hjelpe de lokale menighetene arrangerer vi leirer og eventer for å samle flere ungdommer fra forskjellige kirker.

I Shioya kita kirke har Karoline en engelsk Bibel Kafé. Der har hun fått kontakt med flere mødre som kommer for å lære engelsk, samtidig som de får et møte med Bibelen. Hun er også med på en kafé med fokus på barneoppdragelse. Flere mødre kommer uten eller sammen med barna sine og får lære om kristent syn på barneoppdragelse, samtidig som de får lufte sine frustrasjoner og gleder. Det siste året har Karoline arbeidet med oversettelse av Smått og Godt opplegget til Misjonssambandet og brukt det på søndagsskole for de minste (0-6år) en gang i måneden.

Bønneemner

- Takk og be for trivsel og glede i hverdagen, spesielt at Aron og Adina får det fint i barnehagen.
- Be for ungdommene i kirkene, at de skal få bli bevart og styrket i troen.
- Be om at flere japanere skal få et møte med Jesus og bli disippelgjort og at vi skal få flere muligheter til å dele evangeliet med våre relasjoner.
- Be om at enda flere japanere skal få et kall til å bli arbeidere i kirkene våre.

JAPAN

Familien Barlaup

Solveig (31) er født og oppvokst i Sykkylven på Sunnmøre. Øyvind (34) ble født og tilbrakte de første tre årene sine som misjonærbarn i Bolivia, men flyttet deretter til Aure på Nordmøre. Vi har en sønn, Iver (3). Vi reiste til Japan i mars 2022 for å drive med ungdomsarbeid. De første to årene har vi studert språk og bodd i en leilighet under Itami Lutherske kirke. Nå har vi startet med arbeid som ressurser tilknyttet denne kirken, med hovedfokus på barn/ungdom. Vi flyttet innad i byen Itami i desember 2023 og bor nå i en tomannsbolig med et kristent eldre ektepar som naboer.

ARBEIDSOPPGAVER

Våre arbeidsoppgaver er "English café" to ganger i måneden, bibelgruppe på engelsk med ungdom, medleder/leder i søndagsskolen for barn/ungdom i kirken hver uke.

"English café" er et lavterskeltilbud vi har startet opp selv for å nå ut til mennesker i nabolaget som vanligvis ikke går i kirken eller kjenner så mye til kristen tro. Tanken er å både være et diakonalt tilbud for mennesker som ønsker et sosialt fellesskap i hverdagen og en måte å evangelisere på. Det arrangeres i kirken og for noen er dette første gang de er inne i en kirke. Vi har leker og samtale på engelsk, serverer kaffe og hjemmelaget bakst og har et lite enkelt ord for dagen. Vi har fått relasjoner med småbarnsmødre i nabolaget gjennom språkstudietiden som vi har invitert og de igjen har invitert sine venner (eller svigermor!). De første to gangene har vi vært rundt sju-åtte voksne kvinner pluss litt småbarn som ikke går i barnehage ennå.

Bibelgruppen er også noe vi har startet opp selv etter et ønske fra en ungdom (universitetsstudent) i kirken. For tiden leser vi oss gjennom Romerbrevet. Selv om de fleste ungdommene i kirken har gått der siden de var barn kan bibelkunnskapen være varierende. Denne ene ungdommen ønsket å lære mer om "de andre bøkene i Bibelen" ettersom det på søndagsskolen fokuseres mest på de fire evangeliene. Uten foreldre og mange andre til stede er det også lettere å spørre spørsmål og undre seg over ting i teksten, noe som japanere flest kvier seg for å gjøre ettersom det i skolesammenheng er "frekt" å stille spørsmål til læreren.

Søndagsskolearbeidet har fått ny form i kirken vår denne våren. Det deles opp i to bolker med en gudstjeneste først med lovsang, høytlesning fra katekismen, trosbekjennelse, Fader vår og deretter en kort preken. Foreldrene er som regel med på dette. Etter dette er neste bolk å samles inne på et lite rom ved siden av kirkerommet, sitte på gulvet og snakke om et gitt tema/bibelvers for dagen (uten foreldrene til stede). Under søndagsskolen er Øyvind og jeg som regel medledere, men Øyvind har prøvd å ha preken én gang og jeg har prøvd å lede siste del av søndagsskolen én gang. Vi begge brukte mye tid på å forberede oss til dette, da språket er veldig formelt og annerledes enn hverdagsspråket. Jeg måtte foreksempel skrive ned bønnen på forhånd for jeg var redd for å be for uhøflig.

Ellers har vi litt oppgaver framover som f.eks dele vitnesbyrd i kvinnegruppa i kirken, preken under "chapel" (et slags møte på formiddagen), være med på sportsarrangement og sommerarrangement for barn/ungdom.

Bønneemner

- Be om at de ungdommene som er i kirken skal høre og ta til seg det som blir forkynt, at de får en personlig relasjon med Gud og ser seg frelst ved tro på Jesus. Be om at Jesus får være en del av livene deres og prege alt ved det.
- Be om at det skal komme barn til kirken. Vår sønn er eneste barn i kirken. Be om at familier som kommer på arrangementer også vil komme i kirken og høre Guds ord.
- Be om samhold og fellesskap innad i kirken. Be for prestene i VJELK. Be om at flere skal velge å utdanne seg som prester slik at en ny generasjon kan ta over for de som snart må pensjonere seg og slik klare å bevare kirkene her ute.
- Helse og trivsel for oss som familie
- Be om at vi fortsetter å forbedre språket slik at vi lettere kan kommunisere på jobb, i barnehage og med mennesker som Gud leder oss til i hverdagen.

JAPAN

Ingebjørg Hildre

KONTORET

Arbeidet ved NLMs kontor i Kobe har tatt mesteparten av arbeidstida, men no har Katsuko Siggurdsson begynt på prosessen med å ta over. Etter 30 år (i 2025) er det godt å kunne gi frå seg dette ansvaret. Ingebjørg er framleis deltidssstyrar i Aobaen barnehage, og gler seg til å kunne bruke meir av arbeidstida si der, dei næraste åra.

BARNEHAGEN AOBAEN

I 70 år dreiv Misjonssambandet barnehagen, Aobaen. Misjonssambandet avslutta eigarskapet i barnehagen i 2022, men den blir driven vidare av styrer og hovudlærer, saman med ei støttegruppe i Aotani kyrkje. Her tek dei imot born i alderen 2 til 6 år. Dei arbeider med å finne ein driftsmodell som gjer Aobaen levedyktig i mange år framover, Målet er ikkje å bli «stor», men å bli «stor nok» til å bere seg økonomisk. Ideelt barnetal vil vere 30 til 35.

Gode lærarar og assistentar står for det pedagogiske opplegget. Aobaen legg vinn på at alle skal bli sett og få utvikle seg i trygge omgivelser. Utad vert det tydeleg sagt at det er ein kristen barnehage, der barna høyrer fra Bibelen, lærer å be og synge kristne songar!

Som deltidsstyrer får Ingebjørg høve til å dele evangeliet med borna gjennom dei daglege samlingsstundene, og med familiane på månedlige foreldremøter og ulike fester der storfamilien er samla. Borna og familane blir også inviterte til søndagsskole og andre tilstelningar i Aotani kyrkje..

MEDVANDRER

Ingebjørg har kontakt med to kvinner som har behov for ein medvandrar. Ho skriver: «Den eine møtte eg i 1989 i Kakogawa der eg var etter språkskulen. Ho er psykisk sjuk, men ho har fått halde fast på Jesus. Det er lenge sidan eg har høyrte frå henne no. Den andre er ei filippinsk kvinne, gift med japanar og har to born. Vi møtast ikkje så ofte, men vi har kontakt via sosiale medier. Det ho lærte som barn av katolske slektninger sit i henne og ho ynskjer at borna skal lære om kristen tru og livsførsel. Det er ikkje mykje eg kan gjere for dei, men det er godt å tenkje på at Jesus kan halde dei nær til seg.»

Bønneemner

- Be for prosessen med å overføre kontorjobben til Katsuko
- Be om at vi kan finne ein økonomisk berekraftig driftsmodell for Aobaen.
- Takk for at barnetalet har auka og takk for at Gud har gitt oss nye tilsette, både fulltids og deltids.
- Be om at evangeliet må nå inn til born og foreldre, at Gud får virke gjennom alt vi gjer og at det må merkast at Jesus er ein viktig del av kvardagen i Aobaen.
- Takk for dei som kjem til sundagsskulen, men be også om at fleire born må finne vegen dit, og at det kan vere med å bevare dei i trua
- Be for dei to kvinnene eg skriv litt om

JAPAN

Inger Valbø

Reiste til Japan til 6. periode hausten 2024.

Eg er no tilbake til Matsue, ein liten by ved Japanhavet, der eg har budd tre tidlegare periodar frå 2006. Eg er tilknytta Arashima kyrkje, som ligg i Yasugi by, om lag 17 km frå Matsue. Konkrete arbeidsoppgåver er å preike på gudsteneste, ansvar for bønneemøta og noko barne-og ungdomsarbeid, som eg håper kan bli meir av etter kvart. Mange kyrkjemedlemmer er eldre og har vaksne barn og barnebarn som ikkje kjem i kyrkja. På bønneemøta har vi byrja å be for desse med namn. Frå hausten prøver eg å starte English Café for å få kontakt med den yngre generasjonen som ikkje kjem på gudsteneste.

I Matsue by har eg fått starta opp igjen Bible Club i samarbeid med det amerikanske ekteparet Carmella og Scott, som er professorar ved universitetet. Heimen min er samlingsplass. Vi har også fått starta opp igjen den internasjonale kveldsgudstenesta, som samlar folk frå fleire nasjonar.

Eg har også fått tatt opp igjen kontakten med vaksne som har vore med på bibelstudie tidlegare, både i Matsue og Nima, og dei har også fått med seg nye.

Bønneemner

- Takk for kontakt med venner og kjende i Matsue og Arashima
- For kyrkjelyden i Arashima, for oppstarten av English Café
- At eg saman med kyrkjelyden kan nå ut til barn og unge i nærområdet
- For studentarbeidet i Matsue og samarbeidet med Carmella og Scott
- Om opne dører og frimod til å gå inn gjennom dei

Familien Nævdal

Vi er familien Nævdal, og bor i Kobe, Japan. Kristin er 38 år, fra Volda. Christoffer er 35 år og har hatt store deler av sin oppvekst i Japan. Sammen har vi Filip (9), Selma (7), Emilie (5) og Iris (3).

Siden sommeren 2020 har vi arbeidet i Nishinomiya-menighet. Vårt arbeid her består bl.a. i å holde gudstjenester, drive søndagsskolen, ledelse av bibelgruppe, drive dåpsopplæring, å arrangere samlinger som engelsk kafé og diakonal kafé. Christoffer underviser også ved Bibelskolen i Kobe. Filip går i fjerde klasse på en internasjonal skole. Selma går i første klasse på den lokale japanske skolen.

Emilie og Iris går i barnehagen, Aobaen.

Gjennom skole og barnehage har vi fått anledning til å bli bedre kjent med flere familier som bor i nabolaget. Vår bønn er at vi gjennom våre liv får lov til å peke på Jesus for disse vennene våre.

Bønneemner

- Be om at flere japanere kan få et møte med sin skaper og frelser.
- Be for Nishinomiya kirke og de enkelte medlemmene der.
- Be for arbeidet vi er med å drive i Nishinomiya kirke - at vi gjennom dette arbeidet må få lov til å gjøre Jesus kjent for mennesker i nærområdet og styrke troen hos dem som tilhører menigheten.
- En kvinne som er helt kirkefremmed har begynt å delta på en av samlingene i kirken. Be om at hun kan få et møte med Jesus og at vi gjennom henne kan få kontakt med flere kvinner i nabolaget rundt kirken.
- Be for elevene ved bibelskolen.
- Be for de relasjonene vi har fått med familier gjennom barnehage og skole - at vi i hverdagen får være vitner for dem.
- Be for oss som familie.
- Be om at barna våre kan få en trygg og god oppvekst i Japan.

Vest-Afrika

Misjonssambandet startet arbeid i Elfenbenskysten i 1984, og i 2005 ble arbeidet utvidet til også å omfatte områder i Mali. Vi satser målbevisst på to unådde folkegrupper; mahouene og malinkéene. Begge er stolte folk med en sterk muslimsk tradisjon.

Elfenbenskysten har et innbyggertall på 25 millioner og deler i nord grensen med Mali. Sistnevnte har et innbyggertall på 15 millioner. Begge landene har tidligere vært fransk koloni, men ble uavhengige i begynnelsen av 60-tallet.

MELCI-MA (Mission Évangélique en Côte d'Ivoire et Mali) er Misjonssambandet sitt offisielle navn i Vest-Afrikaregionen. MELCI-MA driver med ulike typer arbeid; evangelisering-, medie-, litteratur- og utviklingsarbeid.

Ekteparet Møgster

Kjell-Magne og Katharine (Katie) Møgster reiser til Ouaninou, Elfenbenskysten høsten 2025. Der får Katie ansvar for et alfabetiseringsprosjekt for Mahou folket, mens Kjell-Magne går inn i helse-, og vaktmesteroppgaver. I tillegg ser de fram til å støtte de lokale menighetene med disippelgjøring og evangelisering. Deres 4 unge voksne barn studerer og arbeider i Norge.

Bønneemner

- God helse.
- Fine avslutninger i de jobbene vi har i Norge.
- Kraft til nye språk- og arbeidsoppgaver.
- Frimodighet og glede i arbeidet.
- Fred for de unge voksne barna i Norge.

Sensitivt arbeid

Dette er eit uttrykk som no er ganske godt innarbeida i misjonsarbeidet, og mange veit kva uttrykket betyr. Her kjem ein kort presentasjon:

Det er brukt om misjonsarbeid i land der det er forbode med forkynning, undervisning og vanleg offentleg kristent arbeid. I mange av desse landa kan det innebere ein fare å vere ein kristen, og kan føre til fengsling, tap av arbeid og eigedom og i mange område også fare for liv og helse. Dei fleste landa dette gjeld ligg i det som vi omtalar som «10-40 vindaug», som er område nord og sør for ekvator frå Vest-Afrika til Indonesia. Dette er dei mest folkerike områda på jorda, men det er også dei områda med færrest kristne kyrkjer, og der vitnemålet om Jesus Kristus er ukjent og fråverande.

Det er likevel lovleg å drive vitneteneste på det personlege planet i desse landa. Og det er nettopp det misjonærane gjer. Gjennom personleg kontakt og samtalar kan dei fortelje om Jesus. I mange av desse landa driv misjonærane ulike diakonale prosjekt eller næringsverksemd der samtalen og det personlege vitnemålet flyt på ein naturleg måte.

Misjonssambandet ynskjer å bringe evangeliet til desse områda. Det krevst tolmod og tid for å lukkast med vitnetenesta. Ver med å be for misjonærane som står i denne tenesta.

Fire av misjonæreiningane frå vår region arbeidar i dag i det som vert omtalt som sensitivt arbeid.

Nord-Afrika

Nord-Afrika omfattar landa Vest-Sahara, Marokko, Algerie og Tunisia, av og til også Libya og Mauritania. Fram til år 700—800 var dette eit kristent kontinent med kyrkjer og mange kloster, og nokre av kyrkjehistoria sine viktigaste lærarar budde her, mellom anna Augustin. Men i år 700 invaderte arabiske muslimar område. Kyrkjene og kristenlivet forsvann og etter nokre hundre år var kristendomen borte. I dag er det svært få kristne som bur der, og det er små sjansar for folk å verte kjend med evangeliet om Jesus Kristus.

Nord-Afrika er stengt for tradisjonelt misjonsarbeid, men tillet kristne fagfolk å arbeide i landa. Misjonssambandet ynskjer å arbeide gjennom kristne fagfolk, og utvikle samarbeid med lokale kristne.

På grunn av at dette er eit sensitivt område, må vi vere forsiktig med korleis vi informerer, og det er difor viktig at vi har kontakt med lokale støtteforeiningar i Norge der vi kan gi ut meir informasjon.

Etter fleire arabiske invasjonar er det nesten ingen kristne igjen i området, men nokre er det. Særleg gjelder dette blant berbere.

NORD-AFRIKA

“Liv”

"Liv" er fødd og oppvaksen i Ålesund. Ho har ei mastergrad i globale studiar med fordjuping i interkulturell forståing. Ho jobbar hovudsakleg med prosjektarbeid i Nord-Afrika.

Ho fortel: Til sommaren har eg budd 2,5 år i Nord-Afrika. Det har vore spanande og innhaldsrikt så langt. Kvardagen er variert og annleis enn i Noreg. Her er det bønnerop 5 gonger om dagen, kvite murhus overalt og kaotiske gater med bilstøy, støv, lauskattar og søppel.

Eg er involvert i to prosjekt, det eine er eit prosjekt som ønsker å styrke den lokale kirka gjennom å gjøre medlemmane medvitne om kva ressursar dei har og kva moglegheiter (i stadenfor manglar og behov) som finst i deira liv og i deira forsamling. Det andre er eit prosjekt som ønsker å styrke familiar gjennom betre kunnskap om barns utvikling. Myndigheitene verker til å være aukande skeptiske til utanlandske initiativ, og dette forsøker vi å navigere i.. Utanom arbeid med desse prosjekta, har eg jobba med å få registrert organisasjonen vår i landet. Dette har eg delvis oppnådd gjennom ei bedriftsregistrering, men det har sine begrensingar.

I tillegg har eg lite erfaring med gründervirsemd eller bedrifthandtering, så eg føler eg heile tida går i litt for store sko! Be gjerne for denne bedrifta, om visdom, gode idéar og mot og styrke til å fortsette sjølv om eg ikkje alltid ser heilt kor eg skal setja det neste steget. Eg er også stadig i språklæring, men berre to timar i veka. Språk er ein døropnar, og det er så artig (og vanskeleg) å snakke arabisk! Av og til opplever eg å få ha samtalar om tru og viktige ting i livet. Det er veldig gjevande og kjekt, og er noko eg ber om meir av! Det er spesielt å få bu ein stad med så få kristne. Vi har gode nyheiter for mennesker som strever etter å være gode nok for sin gud. Fridom og sanning finnast berre i Jesus, det ber eg om at fleire skal få sjå og erfare.

Bønneemner

- At eg får kjenne på Guds hjarte for menneske i Nord– Afrika
- Guds leiing og visdom i utvikling av bedrift og prosjektarbeid
- At menneske skal få sjå kven Jesus verkeleg er, og ta imot han som Herre og Frelsar.
- Be om at eg får oppleve glede og uthald gjennom dagleg vandring i tru og tillit til Gud
- Godt samarbeid mellom både lokale og internasjonale truande
- At eg skal møte fredsmenneske på min veg, og for Guds signing i samtalar og relasjonar.

Østlige Afrika

Misjonssambandet startet arbeid i Etiopia i 1948, i Tanzania i 1951 og i Kenya i 1977. I dag utgjør arbeidet i hele regionen misjonsfeltet Østlige Afrika.

Østlige Afrika har svært mange ulike etniske grupper. Det snakkes 85 forskjellige språk bare i Etiopia, det eneste landet i Afrika som aldri har vært koloni.

DE MINST NÅDDE

Misjonssambandet har hele tiden jobbet blant de minst nådde folkegruppene i regionen, og har i dag de fleste av våre ressurser knyttet til en av de minst nådde folkegruppene. Å hjelpe hele mennesket er en målsetning for vårt arbeid. Misjonssambandet er derfor også engasjert i en rekke prosjekter som landsbyutvikling, utdanning, vann, voksenopplæring og helse sammen med kirken og myndighetene.

ØSTLIGE AFRIKA

Foto: NLM/Roar Lindfjeld

Familie i sensitivt arbeid

Vi er så takknemleg for å kunne vere utsendt av Misjonssambandet på kysten i Kenya.

Gutt (7), jente (9) og jente (12) går på internasjonal skule.

Mor (40) og far (43) jobbar på vaksenopplæring. Bydelen er fattig og behova er store. Vi jobbar også med barneleirar, disippelgjering og fotballgrupper. Det bur mange unådde folkeslag her.

Bønneemner

- At mange i området skal oppleve Guds kjærleik.
- At vi får vekse i trua på Jesus.
- At vi får vere friske.
- At barna skal trivast.
- At vi blir kjempegode i swahili

ØSTLIGE AFRIKA

Familie i sensitivt arbeid

Nå har vi vært i Øst-Etiopia i snart 1 år, og i februar fikk vi et nytt tilskudd i familien. Så nå er vi 6: mor, far, jente (7 år), jente (4,5 år), gutt (3 år) og jente (4 mnd). For øyeblikket er vi eneste utsendinger i området, men vi ber om at det skal komme noen nye enheter i løpet av året som kommer. De to andre enhetene som har vært her noen år flyttet tilbake til Norge nå i sommer. Mor har vært og skal være lærer på DDNS, skolen for barna våre, men i tillegg skal hun jobbe litt på en High School, som vi driver sammen med Mekane Yesus-kirka, til høsten. Hun håper også å kunne fortsette med et Al Masira kurs med noen nye troende. Far jobber fortsatt sammen med kirka for å inspirere til misjon og for relasjonsbygging og medvandring. Det er et krevende arbeid, og det tar tid, men en etter en ser vi at flere får møte Jesus, og vi er heldige som får gå sammen med noen av dem.

Bønneemner

- at barna fortsatt skal trives og ha det bra, og at de kan få noen flere venner.
- for naboene våre der vi bor, at vi kan få bli bedre kjent med de, og at vi skal få kontakt med flere av de som bor i gata vår.
- for språklæring.
- for at kirken skal få en brann for naboene sine, selv om de er fra en annen folkegruppe.
- at Gud må være med i arbeidet til mor og far og lede de til nye mennesker.
- at Gud må velsigne og styrke de nye troende og gi de et fellesskap.
- at Jesus skal være i sentrum i livene våre, og at familien skal bli bevart.

Og jeg er trygg på at han som begynte sin gode gjerning i dere, skal fullføre den – helt til Jesu Kristi dag. Fil 1,6.

Sentral-Asia

Den sovjetiske delen av Sentral-Asia, som tidligere ble kalt Vest-Turkistan, var tidligere stengt for all misjonsvirksomhet. Da Sovjetunionen ble oppløst i 1991 ble mye forandret. Sentral-Asia består av Kasakhstan, Kirgisistan, Usbekistan, Turkmenistan og Tadjikistan.

Misjonssambandet plasserte den første utsendingen i Sentral-Asia i 1998 og arbeider i dag med bibeloversettelse og har kristent fagpersonell i området.

Sentral-Asia er stengt for misjon, men de tillater kristne fagfolk som kan være med og utvikle landene. Misjonssambandet ønsker å arbeide gjennom kristne fagfolk, bistand og samarbeid med lokale kristne.

De politiske omveltningene i området skaper store sosiale problemer med høy arbeidsledighet og i enkelte områder stor fattigdom. Misjonssambandet har støttet prosjekter for å bedre levevilkårene for folkene i Sentral-Asia.

Flere områder opplever en stille vekkelse midt i politisk uro og streng kontroll. Det blir ofte rapportert om forfølgelse av kristne i Sentral-Asia, og det er viktig at vi som Guds folk står sammen med dem. Midt i vanskelighetene møter vi frimodige lokale kristne som priser Gud for den åndelige hunger og tørst blant folket.

Familie i sensitivt arbeid

Vi er en familie på 6 stk som flyttet til Sentral-Asia Januar 2024. Jente 14, jente 12, gutt 9 og jente 8.

Mor jobber som engelsklærer på en førskole. Målet med disse førskolene er å gi god engelsk undervisning og skape gode relasjoner til foreldrene. Far jobber en dag i uken på førskolen, og har i tillegg begynt å holde ICDP kurs som er et kurs for foreldre og omsorgspersoner som kan hjelpe dem med å få et bedre forhold og relasjon til sine barn. I tillegg vedlikeholder han barnehagene som drives. Begge lærer språk.

Sør i landet er det for ca 1 år siden startet nytt arbeid, både med barnehage og relasjonsbygging. Utenom dette er vi på fritiden engasjert i ungdomsgruppe, søndagsskole, allidrett for damer og i den internasjonale kirken.

Bønneemner

- Be for familien
- Be om gode venner for barna
- Be om gode relasjoner med de lokale rundt oss
- Be om at vi kan få være lys og salt her i byen vår
- Be for språklæring

Ord frå Bibelen om Misjon

Gud vil at alle menneske skal verte frelste:

1 Tim 2,3-4 Dette er godt og noko Gud, vår frelsar, gleder seg over, han som vil at alle menneske skal bli frelste og læra sanninga å kjenna.

Det finst ingen annan veg til frelse enn ved tru på Jesus Kristus:

Apg 4,12 Det er ikkje frelse i nokon annan, for under himmelen er det ikkje gjeve menneska noko anna namn som vi kan bli frelste ved."

Jesus ber oss om å kommunisere dette til alle menneske:

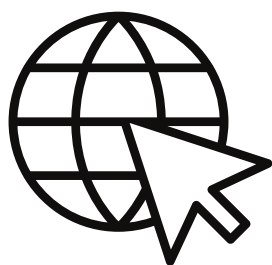
Matt 28,19-20 Gå difor og gjer alle folkeslag til læresveinar: Døyp dei til namnet åt Faderen og Sonen og Den heilage ande og lær dei å halda alt det som eg har bode dykk. Og sjå, eg er med dykk alle dagar så lenge verda står."

Jesu kjærleik tvingar oss

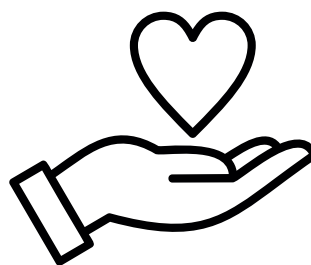
2 Kor 5,14-15 For Kristi kjærleik tvingar oss. Vi veit at éin døyddde for alle, difor har dei alle døydd. Og han døyddde for alle, så dei som lever, ikkje lenger skal leva for seg sjølve, men for han som døyddde og stod opp for dei.

Norsk Luthersk
Misjonssamband

www.nlm.no/nordvest
nordvest@nlm.no

8220 02 90131
Vipps: 51320

Myrabakken næringscenter
Spjelkavikvegen 132
6010 Ålesund

**Verden
for Kristus**